Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Погорєлова Інна Сергіївна
Становлення культурної політики Євросоюзу: історія питання *60*

Гайдукевич Геннадій Анатолійович
Психологічний вимір глобалізаційних процесів в Україні *63*

Чорноштан Євгеній Валерійович
Раціоналістична концепція освіти в науковій спадщині Ф. Прокоповича *67*

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ ТА НАУКОВОГО ПРІОРИТЕТУ: ГЛОБАЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ, ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ОСОБИСТІСНІ МОТИВАЦІЇ

Гула Руслан Володимирович
Інформаційна безпека держави в комплексі наукових підходів *71*

Заросило Володимир Олексійович
Корупція у сфері інтелектуальної власності *75*

Іваненко Олена Володимирівна
Плагіат або клептопаразитизм: назви різні, а сутність одна *77*

Веклич Владислав Олександрович
Сутність наукового пріоритету при дослідженні публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні *80*

Медвідь Федір Михайлович, Курчина Тамара Олександрівна, Твердохліб Анатолій Іванович
Правова культура як важлива складова наукової роботи та академічної доброчесності *83*

Циганюк Юлія Володимирівна, Охман Ольга Василівна
Коротка характеристика складу правопорушення "академічний плагіат" *86*

Алієва-Барановська Віра Миколаївна
Академічний плагіат у сфері авторського права *89*

Бортник Валентин Анатолійович
Захист права інтелектуальної власності *92*

Міхеєв Михайло Володимирович
Захист прав інтелектуальної власності у виконавчому провадженні в Україні *95*

Баєв Вадим Вікторович
Науково-методологічні основи формування компетенцій з інтелектуальної власності при підготовці фахівців з медичного туризму *97*

Медвідь Федір Михайлович, Мельниченко Ярослав Богданович, Панченко Андрій Володимирович
Інтерпретація права як цінності культури і запорука академічної доброчесності юриста *100*

Гребень Світлана Євгенівна
Академічна доброчесність як умова забезпечення інтересів держави *103*

Філіппов Михайло Іванович, Сахарова Тетяна Вадимівна
Причини виникнення комунікаційних бар'єрів в маркетинговому просуванні товарів і шляхи їх подолання *105*

В. О. ВЕКЛИЧ
канд. юрид. н., ННІП МАУП

СУТНІСТЬ НАУКОВОГО ПРІОРИТЕТУ ПРИ ДОСЛІДЖЕННІ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ І БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ В УКРАЇНІ

Розробленість і опрацювання наукової проблематики стосовно публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні відзначається деякою неоднозначністю. Останнє, своєю чергою, зумовлює необхідність для удосконалення методологічного підходу, а також поглиблення і розширення супровідних досліджень вже на поточному етапі. Незаперечною лишається потреба у наукових напрацюваннях, які б стосувалися антикорупційної діяльності загалом, але при цьому слід наголосити і на необхідності налагодження зв'язку між практичною діяльністю, яка стосується розглядуваної політики, а також дійсними науковими напрацюваннями. Існування останнього видається неоднозначним.

Так, можна підкреслити дещо одіозний підхід окремих фахівців-практиків, котрі безпосередньо займаються антикорупційною діяльністю, що відзначається спрощеним ставленням до праворозуміння, коли увага акцентується на притягненні осіб, котрі вчинили корупційні діяння до спеціальних видів юридичної відповідальності. Тож, втрачається сприйняття і сутнісне бачення загальної правової перспективи. Значна частина напрацювань наукового характеру (статті, тези доповідей, монографії тощо) мають саме подібні однорідні риси. Останнє відображається на специфіці правового регулювання, яке розробляється у контексті розглядуваної політики не лише в Україні, але й на міжнародному рівні.

Серед базових проблем, з якими довелося зіткнутися, можна згадати цілковиту відсутність у законодавстві спеціальних дефініцій або згадок про них, які б стосувалися антикорупційної діяльності як такої, запобігання, протидії і боротьби з корупцією, відповідної політики загалом, а також публічної політки щодо запобігання і боротьби з корупцією зокрема. Так, мова йде про належне розуміння самої суті відповідних аспектів діяності й практики. Похідною від наведеного є проблема забезпечення системного впливу на суспільні відносини за допомогою правового регулювання. У підсумку замість налагодження і удосконалення такого впливу з боку законотворця здійснюється актуалізація уваги на окремих діяннях (нехай і сутнісно протиправних) без належного опрацювання відповідного механізму.

З точки зору доктрини права видається нагальним наголосити на такій особливості правового регулювання суспільних відносин: право має дещо двоякий характер і окрім своєї зовнішньої, загальновизнаної "форми" — писаного нормативно-правового акту, — набуває вираження у дійсних суспільних відносинах. Рівень такого вираження не є одноманітним залежно від додаткових факторів. Так, у теорії права окрім юридичної конституції (одного або декількох нормативно-правових актів залежно від країни) виділяють і фактичну конституцію як дійсний стан суспільних відносин.

Неврахування особливостей фактичної конституції у підсумку призводить до зниження ефективності правового регулювання суспільних відносин з нівелюванням його

ролі у суспільстві, як це можна було спостерігати протягом значних етапів вже за часів незалежності України. Сутнісно дисонанс (невідповідність) інструменту правового регулювання (як розглядуваної політики, що має ґрунтуватися на нормах права, так і окремих норм як таких) щодо суспільних відносин може мати наслідком виключно нівелювання його ефективності. Так, проблемою щодо наукової розробленості публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні постає незначне окреслення у багатьох наукових публікаціях особливостей дійсних суспільних відносин, які відзначаються динамічним характером зі значним варіюванням залежно від змін економічної ситуації, а також від особливостей самого правового регулювання. Так, у працях вчених-юристів України взагалі не згадується корупційне середовище Східної Європи, а також відповідна корупційна система, що характеризується однотипністю підходів і прийомів реалізації корупційних схем і діянь (базовими країнами поширення є Російська Федерація, Україна, Білорусь). Так, специфіку східноєвропейської корупційної моделі можна побачити з урахуванням напрацювань російського вченого В. Ю. Катасонова: "Західні схеми заточені на мінімізацію податків, що сплачуються материнською компанією до казни метрополії. У російських компаній схема інша: вибудовується ланцюжок офшорних компаній, на верхньому кінці якої знаходиться материнська компанія — кінцевий бенефіціар. А в російській юрисдикції перебувають доньки, онучки, правнучки, у капіталі яких беруть участь вищі офшорні компанії. Російська схема заточена на захист власності, на ефективний контроль кінцевого бенефіціара над активами, розташованими в Росії. При збереженні анонімності кінцевого бенефіціара" [1, с. 98]. Подібна ситуація виникає не лише щодо значних компаній, але і стосовно менш цінних активів або надходжень окремих посадових осіб держави.

Так, помилковою щодо позиції законодавця, який прийняв "Антикорупційну стратегію України на 2014–2017 роки" є акцентування уваги на специфічних особливостях окремих корупційних діянь і запобіганню та боротьбі з ними при актуалізованій за умов глобалізації корупційній системі міжнародного рівня з наданням послуг (фінансові, банківські, консультаційні), а також сегментацією такої системи з урахуванням регіональних (щодо глобального рівня) особливостей. При цьому нівелювання ролі права у житті суспільства навіть при поліпшенні матеріального становища його членів (передусім представників органів державної влади загалом і правоохоронних органів зокрема) стало передумовою для подальшого використання стандартних корупційних схем і шаблонів з урахуванням запитів протиправної практики (з залученням представників органів державної влади). Останнє супроводжується спробами нівелювання ролі громадянського суспільства у контексті розглядуваної нами політики шляхом прийняття неправових за суттю нормативно-правових актів: "активістам-антикорупціонерам, нарівні з чиновниками, заборонено використовувати свої службові (?) повноваження та отримувати подарунки, вони зобов'язані повідомляти про конфлікт інтересів (?) і щорічно до 1 квітня подавати декларацію особи, уповноваженої (?) на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, тощо" [2].

Так, у якості наукового пріоритету стосовно дослідження публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні нагальним є врахування наступних проблем:

1. Забезпечення єдності практики і наукової розробки окремих аспектів та види правового регулювання системи у цілому.

2. Здійснення наукової розробки проблематики щодо розглядуваної політики з урахуванням динаміки суспільних відносин, а також сучасних різнорідних методологічних підходів і прийомів.

3. Забезпечення спеціальних грантових досліджень, які б стосувалися розглядуваної проблематики, різними спеціальними антикорупційними органами України.

4. Налагодження взаємодії антикорупційних органів з недержавними і неурядовими науковими центрами та установами з метою удосконалення антикорупційної практики і моніторингу ситуації щодо корупційних діянь в органах державної влади і самому суспільстві.

5. Забезпечення і поліпшення взаємодії аналітичних й наукових структурних підрозділів антикорупційних, а також розвідувальних та контррозвідувальних органів України з метою поліпшення опірності впливу міжнародних й іноземних елементів корупційної системи (передусім, у масштабах Східної Європи).

6. Забезпечення втілення у практику згаданих наукових напрацювань.

Загалом, сутність наукового пріоритету при дослідженні публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні має виражатися не лише в усебічному опрацюванні проблематики такої політики, пов'язаного з нею корупційного середовища, а також середовища антикорупційного (що потребує свого дослідження у якості цільового при реалізації антикорупційної діяльності), але й налагодження чіткого механізму реалізації наукових напрацювань у практиці. Це має здійснюватися з урахуванням динамічного характеру як суспільних відносин, корупційного і антикорупційного середовищ, так і самої розглядуваної політики, яка повинна науково розроблятися і закріплюватися шляхом прийняття спеціальних комплексних нормативно-правових актів. Неврахування необхідності пріоретизації узгодження інструментів правового регулювання і суспільних відносин у якості наслідку може мати лише втрату ефективності таким правовим регулюванням.

Джерела

1. Катасонов В. Золотой лохотрон. Новий мировой порядок как финансовая пирамида / Валентин Катасонов. — Москва: Алгоритм, 2013. — 288 с.
2. Хавронюк М. Корупційну програму виконано [Електронний ресурс] / Микола Хавронюк // Центр політико-правових реформ. — 2017. — 18 травня. — URL: http://pravo.org.ua/ua/news/20872174-koruptsiynu-programu-vikonano (та звернення: 18.02.2018).